KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
IN NEDERLAND 40 Cts
26
ONS VOLLEDIG VERHAAL
GOUD IN DE WOESTIJN
EN EEN NIEUW TEKENVERHAAL:
DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

1883. Een eenzaam ruiter trekt door de Monument Vallei in het Zuid-Westen van de Verenigde Staten.

De man speurt over de omliggende hoogten en geeft lucht aan zijn verontwaardiging en angst :

Alle duivels ! Rookwolken ! Dit betekent dat de Indianen me gevonden hebben!

M'n paard heeft een hoefijzer verloren... Als die duivels afkomen, kan ik niet eens meer vluchten !

Een wild krijgsgehuil breekt plotseling de stilte...

HOKAHEEIEEII !

Daar zijn ze reeds ! Vooruit m'n paardje ! We moeten absoluut bij die rotsen geraken...

Doch de paarden van de Indianen, die fris en uitgerust zijn, winnen spoedig veld !

HIAAIII !

Plotseling verschijnt er een oude man. Onmogelijk te zeggen van waar hij kwam, maar hij is er en roept:

Hierheen, jongen ! Neem je geweer en zet je achter mij !

Met een beetje geluk komen we er heelhuids af!

Maar het paard van de jongen is op hol geslagen en niet tot staan te brengen. De grijsaard heeft niets gezien...

Dat zijn Tepehuanen ! Die stelen als eksters !

Intussen tracht de ruiter zijn paard tot bedaren te brengen. Tevergeefs echter !

HOO ! Stop !

Heel plotseling blijft het paard staan en...

OEI !

Vervloekt beest ! Had ik dat geweten... En die dappere grijsaard die... Verduiveld nog toe !

GOUD ! GOUD !

De grijsaard is klaar om het hoofd te bieden aan de Roodhuiden...

OPGELET, ZOON ! Schieten op mijn bevel en boven hun hoofden, begrepen !

VUUR ! Niets beter dan zo'n oude Holland-Holland ! Daar kan je juist mee mikken. Het is alleen maar jammer dat je van zo dichtbij moet vuren...

Het zijn de paarden die de hagel opvangen. Zij hinniken en stuiven uit mekaar...

Zie je dat, jongen ? Maar schiet dan toch ! Almachtig ! Hij is gevlucht ! Zo'n lafaard...

Op dit ogenblik nadert het opperhoofd van de Indianen...

Waarom daagt Peter-de-Hollander de vredelievende Tepehuanen uit ?

De oude Peter beschermt zijn broeder. Dat is alles.

De schelm die onze valstrikken plunderde ?

Sedert wanneer jagen de Tepehuanen in dit seizoen ? En sedert wanneer maakt Nahgawab hier de wet ? Weet Cvatin-Shaway dat zijn zoon door de vallei zwerft ?

Het opperhoofd is woedend en werpt zijn lans vlak voor de voeten van de Hollander...

Als je dat nog eens doet, krijg je de volle lading schroot en hagel, begrepen ? Maak nu dat je weg komt of ik haal het 7e regiment Ruiterij om je te leren de overeenkomsten te eerbiedigen !

Het opperhoofd van de Tepehuanen en zijn handlangers draaien om en verdwijnen...

En op dit ogenblik...

Hallo ! Ik heet John Holster... M'n paard sloeg op...

Goed, goed. Praten we daarover maar niet meer. Je rijdt naar Miramesa, nietwaar ? Ik vergezel je !

Na een paar minuten...

Is het voor je plezier, dat je die keien op je buik draagt, zoon ?

Ik weet niet... Hm...

Doe niet zo onnozel ! Ik wens je slechts te verwittigen : keien die tegen je huid schuren bij zo'n hitte kunnen een lelijke infectie veroorzaken !

Verontschuldig me, mijnheer... deze onverwachte kans... het is niet schoon van me...

Noem me Peter, zoals iedereen ! Maak je voor de rest geen zorgen, ik hoop voor jou dat je een onuitputtelijke ader gevonden hebt !

Ik ben in het kwarts. Dat is minder romantisch maar ik heb een rustig bestaan. Toen ik mijn geboortestad, Dordrecht, verliet, was het natuurlijk om een goudader te vinden... Die goudkoorts duurde gelukkig niet lang...

Je gaat naar Miramesa, zei je ? In jou plaats zou ik doorrijden tot Denver en mijn goudader dadelijk laten inschrijven. Daarna kan je je keien aan een veel hogere prijs verkopen !

Nu je doet er natuurlijk mee wat je wil, maar pas op... pas goed op, m'n zoon !

Vier dagen later...

We zijn er ! Veel geluk, jongen ! Indien je me nodig hebt kan je me vinden bij vrouw Buster. Ik blijf er acht dagen !

O. K. Peter en dank je wel !

De jonge man wil zijn goud op staande voet verkopen...

Hm ! Prachtige stalen ! Jij hebt geluk gehad, hoor ! Heb je je ader al laten inschrijven, Mr Holster ?

Natuurlijk ! Dat deed ik eerst en vooral !

Onze vriend strijkt een mooi sommetje op en stapt blijgemoed door het stadje...

Maar in het kantoortje van de goudkoper...

Ik heb alles gehoord. Wat denk jij er van, Dave ?

Dat goud was driemaal meer waard dan ik er hem voor gegeven heb !

Hij zal dat spoedig door hebben en hier nooit meer komen ! Hij zal zijn goud voortaan wel in Denver verkopen. Ik zal Slim achter hem aanzetten. Indien die kerel zijn goudader nog niet liet inschrijven, maken we een goede kans !

Even later...

Hallo, jongen ! Draag dit pakje even naar Peter-de-Hollander, bij vrouw Buster En dit is voor je moeite !...

Een dollar ? Een hele dollar ? Dank je, mijnheer !

Weldra...

Holster, nooit zag ik een kalmer, onverschilliger speler. Je verloor in één avond 380 dollar...

Het geld dient toch slechts om het uit te geven ! Waarom niet eerlijk spelen ?

Maar de volgende morgen...

Verduiveld ! Ik heb nog slechts een paar briefjes. Ik zal naar mijn goudader moeten terugkeren... Ja, deze avond ga ik terug...

En die avond...

Vooruit ! Vlugger, m'n beste !

Maar eens een paar mijl buiten het stadje...

Goede avond, milord. Staat u toe dat we u een eindje begeleiden... Wij zijn er van overtuigd dat u zich erg eenzaam voelt...

Holster voelt er absoluut geen lust toe die twee ongure kerels naar zijn goudader te leiden en ziet zich dus verplicht keert te maken en weer naar het stadje te rijden...

Wat nu gedaan ? Ik heb geen rode duit meer !

De volgende morgen voor de deur van het hotelletje waar hij met zwier werd buiten gewalst...

Ha, daar ben je ! Peter heeft me opgedragen je dit pakje terug te geven...

« Peter laat zich niet betalen voor zijn diensten. Neem dit geld terug, jongen. Het zou je een dezer dagen wel eens kunnen te pas komen. Peter. »

Een zwarte gedaante verlaat de volgende nacht het stadje en trekt een paard achter zich aan, waarvan de hoeven met linnen omwonden zijn...

Deze keer zal ik hen niet ontmoeten !

Reeds twee dagen rijdt Holster onder de zengende zon door de woestijn...

Een teug water zal me deugd doen. Het is wel lauw maar beter als niets...

Op het ogenblik dat hij de drinkbus aan de lippen brengt...

PANG

Verduiveld! Wat is dat?

Wel, hoe vind je dat grapje ?

Dat heet ik geen grapje, schelm ! Ik zal een klacht neerleggen...

Ja, doe dat ! Intussen sta je echter voor de keuze : of je wijst ons je goudader of je sterft in deze godverlaten woestijn !

Twee dagen later...

We zijn er haast... De paarden ruiken water...

Water ? Hier water ? Dat zou me verwonderen !

De twee schurken vieren de teugels en laten zich leiden door hun paarden...

De arme John tracht hen te volgen, maar zijn merrie hinkt en moet ver achter blijven...

Nu is alle hoop vervlogen. Had ik toch maar naar de oude Peter geluisterd!

En wanneer John Holster eindelijk bij de kreek komt...

Ziezo, nu is onze ader degelijk en reglementair afgezet. We moeten de grond nog slechts laten inschrijven en klaar is Kees !

Hier kan je het goud met de handen rapen ! We zullen spoedig schatrijk zijn !

Wat doe jij hier ? Ik geef je drie seconden tijd om de benen te nemen...

Op hetzelfde moment roept iemand:

En ik geef je de gulden raad jullie weg te te scheren ! Deze gronden horen mij reeds meer dan twintig jaar toe !

Vooruit ! Hoepel op want ik heb een vreselijke lust jullie een lading schroot in het lijf te jagen !

Dus was die ader van jou en het goud ook ? Des te beter. Ik verdiende zulk een buitenkansje helemaal niet !

Je hebt een flinke les gehad en ik hoop dat die volstaat. Ik geef je de exploitatie van deze kreek, jongen. Haal er al uit wat je kan. Je zal zien, zo'n goudader is altijd minder rijk dan men hoopt... Keer dan maar naar je geboortestreek in het Oosten terug en werk er als een eerlijk man... Ofwel kom je mij helpen. Ik word oud en zou m'n ontginning willen overlaten aan een jonge man die het waard is...

Peter ! M'n beste, oude Peter !

Aan het werk, jongen ! Verspil je tijd niet, Crœsus !

Volgende week: MERMOZ BEREIKT ZIJN DOEL

EINDE

Onder Ons!

FIERHEID...

VOOR enkele weken kreeg de Amerikaan Eugeen Suter, student aan de Yale universiteit, bericht van de notaris dat deze hem vanwege vader Suter zaliger 400.000 dollar als erfenis zou uitbetalen.

De jonge Suter verwonderde niet alleen de notaris, toen hij officieel liet weten dat hij er van afzag deze erfenis te aanvaarden !...

Men wilde hem toen dwingen het geld in ontvangst te nemen, maar de student liet zich niet overrompelen, en bekwam van een rechter een vonnis, volgens hetwelk hij niet verplicht kon worden de erfenis te aanvaarden. Eugeen Suter had namelijk voor de rechtbank zijn houding verantwoord, door de verklaring dat hij geen 400.000 dollar (20 millioen frank) wilde aanvaarden, want dat dit geld hem het leven al te gemakkelijk zou doen opvatten. Hij wou zelf zijn weg maken en op eigen krachten in zijn onderhoud voorzien.

De magistraat aanvaardde deze redenering, en citeerde de woorden van de Romeinse dichter Lucretius, die schreef : « dat wat voor de ene een voedsel is, voor de andere een hevig gift kan zijn, en de wet niemand dwingen kan een giftbeker te ledigen... »

De houding van deze jonge student dient gewaardeerd. Hij wil fier en onafhankelijk door het leven gaan, en dat is toch een ideaal voor iedere jongen met het hart op de rechte plaats !

Kuifje

DE ZONEN VAN LAMBIK

VERGISSING

EEN bijziende, oude heer komt op bezoek bij een kunstschilder.

— En dat is nu een van de gedrochten die jullie kunst noemen ?

— Neen, mijnheer, dat is een spiegel !...

Dit grapje werd ons bezorgd door André De Brouwer, van Maleizen-Overijse.

TOERISME

JAN : En hoe was het in Frankrijk ? Heb je geen last gehad om met de Fransen te spreken ?

Piet : Neen, ik niet. Maar de Fransen met mij !

Dit grapje werd ons gestuurd door Christian Bechein, van Gent.

BIJ DE TANDARTS

— De tandarts heeft me twee tanden getrokken in plaats van een ! kloeg Frans.

— Waarom? vroeg zijn vriend.

— Hij kon niet weergeven op honderd frank.

Dit grapje werd ons gestuurd door Louis Tompsin, van Tongeren.

LOGISCH

Mevrouw : Lisa, heb je de vis goed gewassen vooraleer hem te bakken ?

Lisa : Gewassen ? Maar waarom, mevrouw ? Die is toch zijn hele leven in het water geweest...

Dit grapje werd ons gestuurd door J. Schmit, van Borgerhout.

ONDER DE OORLOG

EEN stotteraar, timmerman van beroep, staat voor een Duits officier.

Officier : Name ?

Timmerman : « Ver... Ver... Verschalen.

Officier : Beruf ?

Timmerman : Ti... Ti... Timmerman.

De officier had het niet goed verstaan, en vroeg :

— Was sagen Sie ?

— Pe... Pe... Plankskens, mijnheer !...

Dit grapje werd ons gestuurd door Renaat De Wit, van Brussel II.

FRUIT PLUKKEN

Meester : Welk is het beste moment om fruit te plukken ?

Piet : Wanneer de boer naar de hoogmis is...

Dit grapje werd ons ingezonden door Jozef Peelaers, die aan het Sint-Victorsinstituut van Alsemberg studeert.

ONDER GEKKEN

TWEE gekken ontdekken een schijnwerper. Een van beide stak de schijnwerper aan, en vroeg aan zijn vriend :

— Durf je boven op die stralen kruipen ?

— Ja, antwoordde de ander, maar als ik boven ben, dan zal jij het licht uitdraaien, hé ?...

Dit grapje werd ons gestuurd door Luc Dekeyser, van Boom.

OPGEHANGEN

IN M. kondigde de burgemeester volgend bericht : « De personen die zich tot de huwelijken staat willen verbinden, zullen worden opgehangen in de grote kast aan het gemeentehuis ! »

Dit grapje stuurde ons Julien Jurius, van Mollem-bij-Asse.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Marleen van den Bosch, Huize « De Stormhoek », Garderen (Gelderland) *is 16 jaar oud en zou graag corresponderen in het Frans of het Engels met een meisje dat postzegels verzamelt.*

Men schrijve haar rechtstreeks.

Harry Roekeloos, Jean Jacquetstraat, 46, Koekelberg-Brussel, *is lid van de Kuifje's club en zestien jaar oud. Hij zoekt een correspondent, hetzij een Belg, Nederlander, Fransman of Luxemburger, om in het Nederlands of het Frans te corresponderen en allerlei prentjes en postzegels te ruilen, evenals reisprospectussen. Harry heeft nog allerlei andere hobbies, namelijk het verzamelen van sigarenbandjes, documentatie over vliegtuigen, Kuifje's punten, enzomeer.*

Men schrijve hem rechtstreeks.

Coen Holtzappel, Cartesiusstraat, 267, Den Haag (Holland) *zou graag in het Frans of in het Engels willen corresponderen met Kuifjeslezers buiten Holland. Coen houdt van postzegels verzamelen, zwemmen, tekenen en biologie. Hij is vertien jaar oud. Men schrijve hem rechtstreeks.*

Francis de Vlieger, Menensteenweg, 127, Bissegem bij Kortrijk, *zou graag willen corresponderen in het Frans of in het Nederlands met een jongen uit het buitenland, liefst uit Canada of Afrika. Francis verzamelt postzegels. Men schrijve hem rechtstreeks.*

HAAKJES

Guy Vanderlinden, van Oostakker, die al de verhalen van « Kuifje » uitstekend vindt, vraagt of het niet mogelijk zou zijn het blad met haakjes samen te houden. Men heeft ons dit reeds dikwijls gevraagd, maar dat is om technische redenen voorlopig niet mogelijk, Guy.

« De GOUDEN SFINX »

Coen Holtzappel, uit Den Haag (Holland) zou graag de albums van Jacques Martin « De Gouden Sfinx » en « Alex, de Onversaagde » willen krijgen. Onze Hollandse vertegenwoordiger deelde hem mee, dat die in Holland niet verkrijgbaar zijn. Wij kunnen je die ook niet uit Brussel leveren, want ze zijn nog niet van de pers gekomen !

De publicatie van nieuwe albums kondigen we regelmatig aan in ons blad. Onze vriend Edgard-P. Jacobs werkt momenteel aan een nieuw tekenverhaal dat eerst binnen enkele maanden zal verschijnen. Van Paul Cuvelier krijg je binnenkort weer wat te zien !

Hartelijk !

ZEG AAN JE OUDERS...

DAT zij nu reeds moeten denken aan de familievacantie aan zee. En dat ze al hun zorgen voor het huren van villa's en apartementen kunnen overlaten aan : l'Agence Immobilière du Littoral l'ABRI COTIER, De Panne-Sint-Idesbald-Koksijde.

DE BUNZING

HET was een heerlijke zomermorgen. Il reed eenzaam door het Brasschaatsche park. Overal kweelden de vogels en overal was er een blij leven te bespeuren. Ik genoot van de mooie natuur.

Ik reed heel traag en probeerde zo weinig mogelijk gerucht te maken. Plots zag ik een eekhoorntje van een boom komen en in de grote, droge gracht springen, die langs het pad loopt. Het eekhoorntje was nog maar pas in de greppel verdwenen of ik hoorde een gejank en een gepiep. Ik sprong van mijn fiets en liep naar de gracht. Een bunzing had zich in de nek van het eekhoorntje vastgebeten. Het arme eekhoorntje sprong en kronkelde zich. Niets baatte echter. Weldra verzwakten de krachten van het ongelukkige beestje.

Ik wou er naartoe springen, doch de bunzing sleepte het eekhoorntje reeds in zijn hol. Ik hoorde nog hoe het eekhoorntje kermde... en toen niets meer. Ik was onder de indruk. Het eekhoorntje dat daarjuist nog in de bomen klom en sprong, was nu het slachtoffer van de bunzing.

Christiaan Posson, Voshollei, 65, Brasschaat.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R. : 1909.16 - *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel.

Publiciteit : **PUBLI-ART** KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement* 4 fl. per kwartaal.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Holland	: G.-J. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland	: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo	: KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië	: Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada	: 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	: 70 F.
	6 maanden	: 135 F.
	1 jaar	: 265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	: 80 F.
	6 maanden	: 155 F.
	1 jaar	: 300 F.
CANADA	1 jaar	: $ 6,5

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

De kranten onthullen het schandelijk gedrag van de graaf van Morcerf in Janina. Deze laatste moet zich verdedigen voor de Assemblee.

EEN ENGEL VAN HET LAATSTE OORDEEL

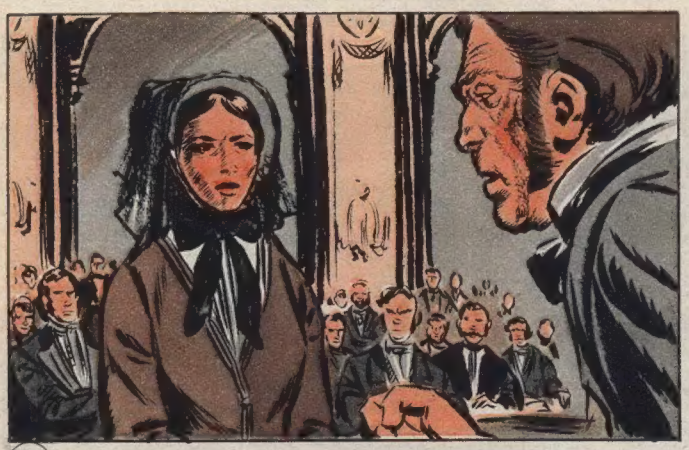

115 ENKELE ogenblikken later verscheen de deurwaarder opnieuw. De blikken van al de afgevaardigden waren op de deur gericht en de spanning en de angst in de zaal waren voelbaar. Achter de deurwaarder stapte een meisje in een sluier gehuld. Ze ontblootte haar gelaat pas toen ze voor de president stond. Morcerf was in zijn zetel gevallen alsof zijn benen weigerden hem nog langer te dragen. « Juffrouw, zei de president, u hebt verzocht hier gehoord te worden. Mag ik u vragen met welk recht u dit verzoek hebt gedaan ? » — « Als ooggetuige, mijnheer de president, antwoordde Haydée, want ik ben de dochter van Ali Pasja... »

116 WARE de bliksem voor zijn voeten ingeslagen, Fernand, graaf de Morcerf, zou niet dieper geschokt zijn geweest. De president boog in de richting van Haydée en vroeg dan : « Kan u bewijzen, dat u de dochter bent van Ali Pasja ? » — « Ja, mijnheer de president, dat kan ik. » En Haydée haalde van onder haar sluier een satijnen zakje te voorschijn en overhandigde dit met de woorden : « Dit is mijn geboorteakte, opgesteld door mijn vader en ondertekend door zijn hogere officieren. Dit is mijn doopakte, want ik ben christen, en dit is mijn verkoopakte want, de officier die mijn vader verraadde heeft mij verkocht... aan de Armenische koopman El Kobbir ! »

117 ER viel een diepe stilte na deze woorden en Morcerf zag groen... « Mijnheer, herkent u in dit meisje de dochter van Ali Pasja ? » vroeg de president. « Neen, mompelde Fernand en deed een poging om op te staan, het is een valstrik door mijn vijanden gespannen ! » Haydée, die Fernand nog niet gezien had, beefde bij het horen van die stem. Ze keerde zich naar de graaf toe, haar zwarte ogen fonkelden toen ze riep : « Je herkent me niet, maar ik herken je wel, Fernand Mondego. Je bent wel degelijk de Franse officier, die de troepen van mijn vader opleidde en daarna verraden heeft...

118 EN jij bent het die mijn vader hebt uitgeleverd aan de Turken. Je werd naar Constantinopel gezonden om over de vrede te onderhandelen en je bracht de vijand mee binnen de vesting en liet je weldoener vermoorden. Jij, ellendeling, hebt mij als koopwaar versjachert aan koopman El Kobbir. Ik was nog maar zes jaar toen dit alles gebeurd is maar ik vergat het gezicht van die man niet. Ik herinner me ook nog heel goed, dat Fernand Mondego op de rechterhand een breed litteken droeg... » Bij deze laatste woorden verborg Fernand, instinctmatig, zijn rechterhand. Daar alle afgevaardigen hun blik op hem gericht hadden, was dit gebaar aan niemand ontgaan...

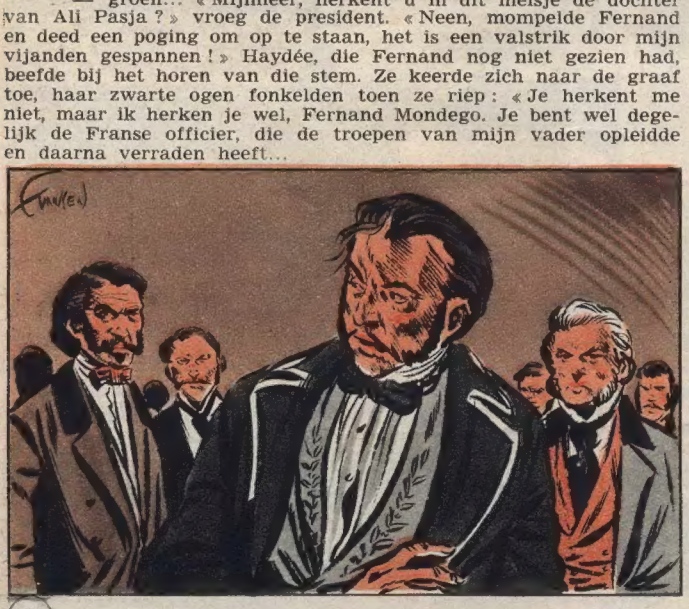

119 EEN kreet van verontwaardiging en afkeer ging door de grote zaal. « Mijnheer de Morcerf, zei de president, wat hebt u hierop te antwoorden ? » Fernand had de grond onder z'n voeten voelen wegzakken en was niet in staat een woord te uiten. « Mijnheer de Morcerf, moeten wij uit dit zwijgen besluiten dat de dochter van Ali Pasja de waarheid aan het licht heeft gebracht ? Hebt u werkelijk de misdaden begaan waarvan men u hier in het openbaar heeft beschuldigd ? » Fernand wierp een wanhopige blik om zich heen, trok de knopen van z'n gesloten jas, omdat hij meende te zullen stikken en liep, zonder een woord te spreken, als een gek de zaal uit...

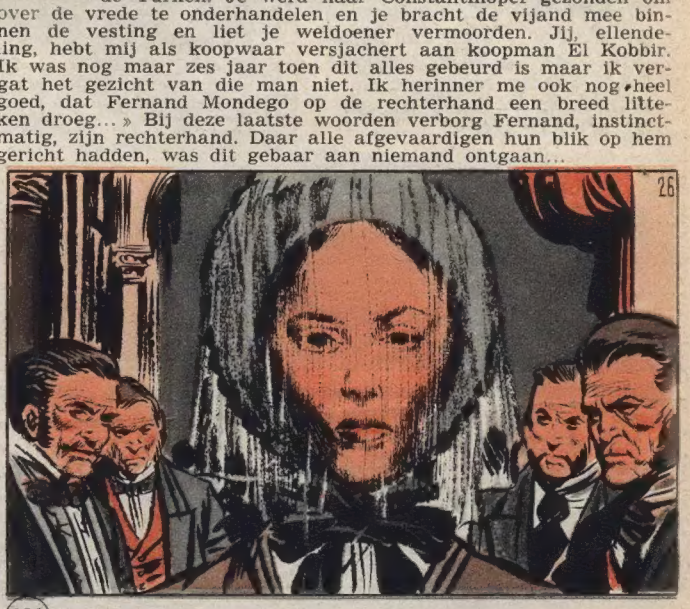

120 HET geluid van zijn stap klonk luid onder de hoge gewelven en weldra hoorde men de wielen van zijn rijtuig over de straatstenen ratelen. « Heren, zo sprak de president toen alles weer stil was, heeft graaf de Morcerf zich schuldig gemaakt aan lafheid, bedriegerij en verraad ? » « JA », antwoordden al de afgevaardigden als uit één mond. Haydée hoorde dit, maar geen spier van haar gelaat vertrok. Ze trok de sluier voor haar gelaat, groette de hoge vergadering met vorstelijke waardigheid en vertrok. Iedereen volgde haar met de ogen en alle afgevaardigden waren van haar verschijning zo diep onder de indruk als hadden ze een engel van het Laatste Oordeel gezien...

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Anthraciet komt aan de schuilplaats van Minimum en Chlorophyl. Deze laatste laat zich doorgaan voor een tovenaar en maakt zich klaar het verleden van de zwarte rat op te halen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE EERSTE REPORTAGE VAN BOB PARKER

ONVERWACHT BEZOEK

KORTE INHOUD

Bob Parker werd door zijn twee kleine vrienden meegetroond naar een boksmatch, en ziet Dani Valensi, de jonge bokser van Brooklyn, voor de eerste maal...

OVER de jonge bokser gebogen, die nu op z'n knie zat, telde de scheidsrechter de fatale seconden : ...zes ...zeven...

— Sta op, Dani, riepen zijn drie jeugdige supporters als uit één mond. Op negen kwam Dani overeind en hernam moedig het gevecht. Het duurde echter niet lang of zijn rivaal had uitgemaakt dat Dani voor bescherming en aanval slechts over z'n rechterhand beschikte. Barnett liet op Dani een regen van slagen neerkomen en, alhoewel de strijd zeer ongelijk was, weigerde deze laatste het op te geven. Hij trachtte het uit te houden tot de klok het einde zou luiden en hij aldus ten minste z'n eer zou redden.

— Het is een schande die wedstrijd niet te doen stopzetten ! riep Bob, die langsom woedender werd. Werp de spons ! Werp de spons !

ZELFS indien de manager dit had willen doen, was het nu overbodig, want een felle hoekslag had Dani voor een tweede keer naar de planken gezonden. Dat was het einde. ...Acht ...Negen ...Tien ...OUT ! riep de scheidsrechter en hij stak de hand van Barnett op, die overwinnaar was. Hij was een overwinnaar zonder glorie en de toeschouwers waren teleurgesteld. Marco en Pompelmoes bekeken elkaar zwijgend en er blonken dikke tranen in hun ogen. Ze waren boordevol hoop naar de match gekomen en stonden nu perplex over dit brutale einde. Dani werd tot het bewustzijn gebracht en naar de kleedkamer gesleurd. Het spektakel was ten einde en de toeschouwers commentarieerden de match op uiteenlopende wijze : « Heb je de « grote hoop » gezien ? Hij kon het niet eens twee minuten uithouden... ». « Maar niet iedereen zal zijn tijd verloren hebben. Zij die vier tegen één gewed hebben, dat Barnett zou winnen, gaan met een pak geld naar huis ! ».

— Jongens, wacht op mij voor de deur. Ik heb lust om die Holden een paar woorden tussen vier ogen te spreken, zei Bob tot zijn jonge vrienden. Ofwel is die manager een driedubbele steenezel, ofwel is hij een geslepen schurk !

In een kantoortje vond hij Holden die schrijlings over een stoel zat met de hoed in de nek geschoven en een dampende sigaar in de mond. Hij telde, blijkbaar in de beste stemming, een aardig pak bankbiljetten.

— Ha, Mr. Holden, aan dat pak duiten zou men niet zeggen dat jij de verliezende partij bent !

— Wat wil je van me ? riep Holden en sprong overeind. Bob zag nu dat Holden ten minste één meter tachtig groot was, en kop en nek boven hem uitstak. Toch antwoordde hij stoutweg :

— Ik zou eens willen weten, waarom jij een jong bokser laat optreden die zich niet kan verdedigen, omdat z'n duim gebroken is ?

— Ben jij familie van Dani ? vroeg Holden die zichtbaar moeite deed om kalm te blijven.

— Neen, ik ben een vriend. Ik ben Bob Parker, journalist, en vind het schandalig dat jij een jong bokser zo laat toetakelen en dat je zijn toekomst op het spel zet.

— Mr. Parker, die jongen heeft zijn duim verstuikt toen hij de eerste stoot gaf...

— Dat is een leugen ! Z'n gebroken duim was lang niet genezen en jij hebt hem toch laten boksen om er van te profiteren, om geld op te strijken, want, Mr. Holden, jij hebt gewed op de overwinning van Barnett !

Holden, die gewoonlijk rood zag, werd plotseling melkwit...

— Denk je niet, zo vervolgde Bob Parker, dat je in een lelijk parket zou geraken, indien ik aan de sportfederatie de radiografie voorlei, die de avond voor de match van Dani's hand werd genomen ? Dat kan je je vergunning als manager kosten !

Holden klemde de tanden op elkaar en balde de vuisten. Bob, die buiten zichzelf was van verontwaardiging, was gereed om iedere aanval te beantwoorden. Plotseling echter werd Holden kalmer en zei :

— Als we eens rustig over die zaak zouden onderhandelen, Parker ? en maakte daarbij een kalmerend gebaar.

Op dit ogenblik voelde Bob het plafond instorten... Een fles was hard in zijn nek terecht gekomen. De dader van deze laffe aanranding was Mac Trevor, de man die gehoorzaamde aan een wenk van zijn baas en voor alles in staat was...

●

ALS Bob weer tot het bewustzijn kwam, lag hij aan de ingang van de kleedkamers. Het eerste wat hij zag, was het vriendelijk gelaat van Pompelmoes en de spons, waarmee de jongen hem het voorhoofd bette. Marco en Dani hielpen hem overeind.

— Wat is er gebeurd met je ? vroeg Dani die de arm in een verband droeg.

— Ba ! Ik had een onderhoudje met je manager omtrent je gekwetste hand. Ik heb gedreigd zijn vergunning te laten afnemen en ik werd langs achter neergeslagen door die kleine schurk, die Holden als een schaduw volgt.

— Mac Trevor, zei Dani ? Ja, iemand in de rug aanvallen ligt helemaal in zijn lijn.

— Dani, je bent een goed bokser en misschien heb je veel toekomst. De eerste voorwaarde is echter, je niet te laten vermoorden door die bandieten die van je onervarendheid gebruik maken om geld te winnen. Ik denk dat je een ander manager moet nemen. Zo je wilt gaan we morgen samen naar de krant om m'n vriend Murdock te spreken. Murdock houdt de sportrubriek en hij kan je goede raad geven.

— In orde, Mr. Parker. Indien Holden werkelijk gewed heeft op mijn nederlaag is hij een schurk.

De volgende dag lieten Bob en Dani zich met de lift naar de zesde verdieping van de Star Chronicle Building voeren.

Barnett diende Dani een reeks zware slagen toe...

— Dag, Murdock ! Zou je ons niet een paar inlichtingen en eventueel je goede raad willen geven ?

— Als ik dat kan, graag, zei Murdock en zette z'n zware hoornen bril op z'n lange neus.

— Mijn jonge vriend Dani Valensi, haangewicht, neo-beroepspeler, heeft een zekere Slim Holden als manager. Ken jij die vogel niet ?

— Hoho ! Holden ! Die staat bekend als een echte bandiet. Een man die steeds verdachte combinaties maakt, de uitslagen vervalst en nog veel meer. In de staat Ohio werd zijn vergunning als manager ontnomen en sedert enkele tijd werkt hij nu in de staat New York.

— Net wat ik dacht, antwoordde Bob. Gisteravond liet hij deze jongen zijn eerste wedstrijd als beroepsbokser leveren met een duim die een paar weken geleden gebroken en nog niet hersteld was. Ondanks zijn moed werd Dani K.O. geslagen. Ik ben er van overtuigd dat Holden voor grof geld op de overwinning van Dani's rivaal heeft gewed.

— Dat is genoeg om Holdens vergunning voor goed te doen afnemen. Dat zou een zeer verdienstelijk werk zijn, maar kan je bewijzen dat die duim werkelijk gebroken was ?

— Dani heeft me deze morgen de radiografie gegeven, die genomen werd de avond voor zijn optreden, door de dokter van de fabriek waar hij werkt.

— Interessant. Met dit document in handen ben ik bereid een flinke campagne tegen die schurk op touw te zetten.

— Dank je, Murdock. Daar spreken we later nog over. Dani weet nu ten minste, waaraan zich te houden en zal een andere manager zoeken.

— Morgen reeds ! riep Dani.

●

Een uur later opende Bob Parker de deur van zijn kamer en stond als aan de grond genageld van verrassing... Een man was over de schuiven van zijn linnenkast gebogen en zocht koortsachtig naar iets...

— Mac Trevor, mompelde Bob en liep in de richting van de man. Deze had zich echter reeds omgedraaid en bedreigde Parker met zijn revolver...

(Wordt voortgezet).

VOLGENDE WEEK :
PAPA POP

HET VERGAAT IN ROOK

ROKEN is schadelijk voor de gezondheid. Ingewikkelde statistieken bewijzen dat men er longkanker van krijgen kan en zelfs de meest verstokte rokers nemen nu en dan het kordaat besluit pijp, sigaar en sigaret te verbannen. Dit alles kan echter niet beletten dat er jaarlijks heel wat tabak in blauwe rookwolkjes vergaat. De oorsprong van het tabakroken zit achter een dikke rookgordijn verscholen. Met een beetje geluk kom je er wel achter, maar toch... makkelijk is het niet.

HET waren Christoffel Colombus en zijn matrozen die, toen ze in de Nieuwe Wereld voet aan wal zetten, ontdekten dat de Roodhuiden lange, droge bladeren tot poeder wreven en in eigenaardig versierde pijpen staken. Het wonderlijkste van de zaak was, dat ze de tabak in brand staken en dan met zichtbaar genoegen aan de pijp trokken. « Dat moet toch lekker zijn », dachten de matrozen en ze probeerden het ook eens.

WIE ZIJN NEUS NIET MISSEN WIL...

DE zeelui namen de tabaksbladeren mee naar hun vaderland, Spanje en Portugal, en daar maakte Jean Nicot, Frans ambassadeur en geneesheer, er omstreeks 1560 kennis mee. Weergekeerd te Parijs prees hij het roken van tabak aan tegen hoofdpijn, tandpijn, maagpijn, buikpijn, jicht en alle andere kwalen. De tabak stond

dus in de medicijnkast! Gedurende de vreselijke pestepidemies, die Engeland teisterden tussen 1614 en 1665, waren de studenten van Eton verplicht iedere morgen wat tabak te roken, want men was er vast van overtuigd, dat de tabak hen voor de vreselijke ziekte zou behoeden. Denk nu maar niet dat de tabak altijd en overal zo hoog in de gunst stond! Koning James I van Engeland vond tabak blijkbaar veel erger dan de pest, want hij kondigde af, dat de rokers zouden opgeknoopt worden. De sjah van Perzië kon er ook niet goed tegen en wie zijn neus wilde behouden mocht niet roken, want... rokers werden lippen en neus afgesneden. Tsaar Michael was er evenmin voor te vinden. Wie rookte moest dit met de dood bekopen. Laten we hieraan toevoegen, dat onvoorzichtige rokers een goed deel van de hoofdstad hadden platgebrand en de tsaar daarvoor vreselijk boos was!

EEN PIJP EN EEN EMMER WATER

ONDANKS al die verbodsmaatregelen nam het tabakroken en « toeback suyghen » steeds meer uitbreiding en men begon de tabaksplant in Europa te cultiveren. Naar het schijnt was sir Walter Raleigh in Engeland de eerste man die zijn pijp in het openbaar en in het bijzijn van niet rokers stopte en gemoedelijk rookte. Eens, toen hij z'n pijp rookte in een tuintje van een landelijke herberg, gooide de waardin hem een emmer water over het lijf, omdat ze meende dat sir Walter levend verbrandde... Walter Raleigh, zeeman, ontdekkingsreiziger en avonturier, die lange tijd de gunst genoot van koningin Elizabeth, zat, vooraleer onthoofd te worden, jaren lang eenzaam opgesloten in de Tower. Zijn enige en ook zijn laatste troost was toen zijn pijp!

De pijp werd stilaan verdrongen door de sigaret. Van tabaksblad naar

sigaret is er een lange weg af te leggen. Allereerst neemt men nooit één soort tabak, doch iedere fabriek tracht een geurig mengsel van verschillende soorten samen te stellen. De tabak wordt dan gewogen en door middel van stoom in conditionneermachines ingevocht. De vochtige, warme bladeren worden gestript, dat gebeurde vroeger met de hand, maar thans natuurlijk mechanisch. Bij het strippen wordt het middennerf uit het blad genomen, zodat alleen het fijne weefsel overblijft. De verschillende tabaksoorten worden nu in machines dooreengewerkt tot men een homogeen mengsel verkrijgt. Tijdens dit proces wordt het tabaksstof verwijdert en alle ijzerhoudende bestanddelen die zich eventueel in de tabak zouden bevinden.

NOG EEN SIGARETJE

DE flink gemengde tabak gaat nu naar de kerfmachine en wordt er versneden tot fijne repen, waarvan de dikte varieert al naar gelang het type van sigaret. Daarna gaat de tabak naar een verhitte droogtrommel en het is tijdens dit drogen dat er zich in de tabak speciale aroma's ontwikkelen die de smaak van de sigaret gunstig beïnvloeden. Gedroogd en afgekoeld gaat de tabak naar geklimatiseerde opslagplaatsen, waarin men op kunstmatige wijze een bepaalde temperatuur en vochtigheidsgraad onderhoudt.

Na een bepaalde tijd komt de tabak in de sigarettenmachine terecht die aan de één kant de tabak opneemt, die tot en streng opgerold is, aan de andere zijde het papier in spoelen of rollen van 3.000 tot 6.000 meter ieder en waarvan de breedte iets groter is dan de omtrek van de sigaret. Het merk van de sigaret wordt door de machine op het papier gedrukt en er is ook een snijtoestel, want anders zou één sigaretje 6.000 meter lang worden!

Van hieruit gaat het naar de inpakmachine, waar de sigaretten mechanisch geteld en in de voorziene pakjes of doosjes worden verpakt. De verpakkingsmachine heeft een speciaal toestel dat alle pakjes, waarin een sigaret ontbreekt of waarin een sigaret steekt die niet de gewenste afmetingen heeft, verwijdert.

Een moderne sigarettenmachine levert 1.000 tot 1.500 sigaretten per minuut!

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Corsiani verneemt dat Pijl en Robrecht ontsnapten. Woedend besluit hij naar zijn burcht terug te keren en geeft een paar soldeniers de opdracht Johan en zijn vrienden van kant te maken...

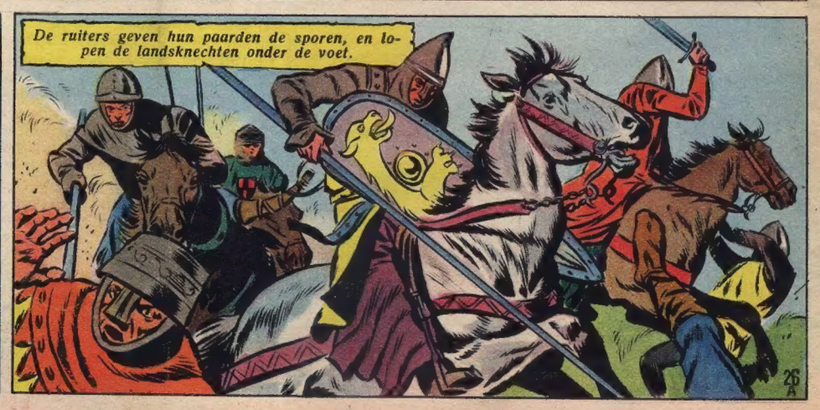

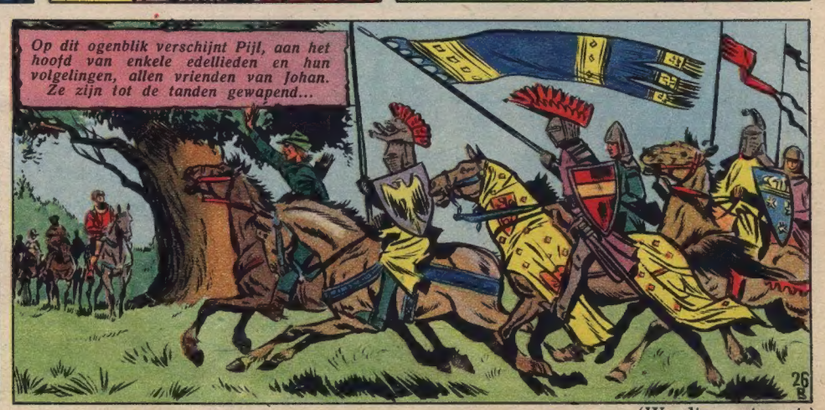

(Wordt voortgezet.)

LEVE DE VOETBAL!

De finale was de ontmoeting tussen het Sint-Michielscollege van Brussel en het Koninklijk Athenaeum van Etterbeek. Sint-Michiel behaalde een verdiende overwinning.

Wat zal het worden?

Goal!!

Op de eretribune had prins Alexander plaats genomen, vergezeld van kolonel Rombauts, zijn huisleraar en de drie jongens (op het voorplan) die samen met hem studeren.

IEDER jaar wordt er te Brussel een tornooi voor jongens uit de middelbare scholen uit het Brusselse georganiseerd door de Racingclub van Brussel. Dit jaar werd de finale gespeeld op het nationaal Heizelstadion. Zijne Koninklijke Hoogheid prins Alexander vereerde zoals vorig jaar dit voetbaltornooi met zijn aanwezigheid. Zoals je weet is prins Alexander ook een verwoed voetballer. Hij kreeg, bij die gelegenheid, een mooie nieuwe voetbal cadeau.

Op deze bladzijde brengen we enkele opnamen van het verloop van die heftig, maar niettemin mooi gespeelde matchen.

Onder de aandachtige toeschouwers bevonden zich eveneens de twee chauffeurs in livrei van de koninklijke wagen.

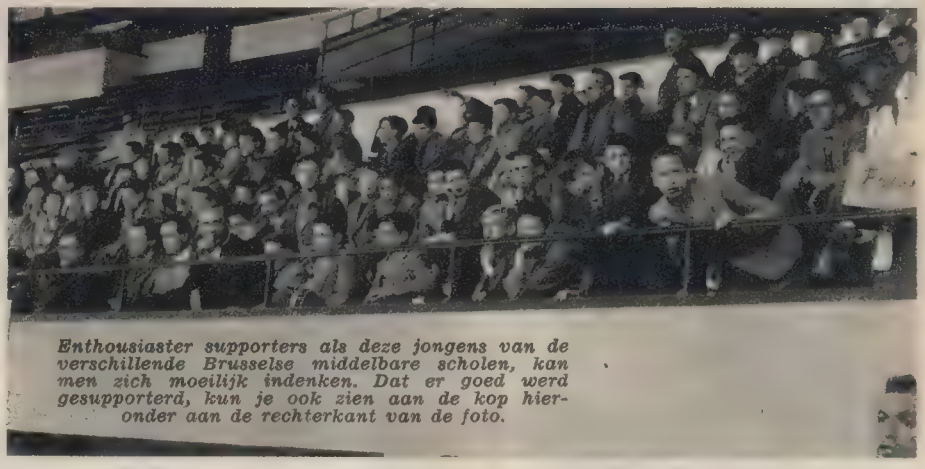

Enthousiaster supporters als deze jongens van de verschillende Brusselse middelbare scholen, kan men zich moeilijk indenken. Dat er goed werd gesupporterd, kun je ook zien aan de kop hieronder aan de rechterkant van de foto.

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELKAMPEERDER

Dit verhaal wordt je aangeboden door GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeermaterieel.

(Wordt voortgezet.)

DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

TEKST EN TEKENINGEN
VAN JEAN GRATON

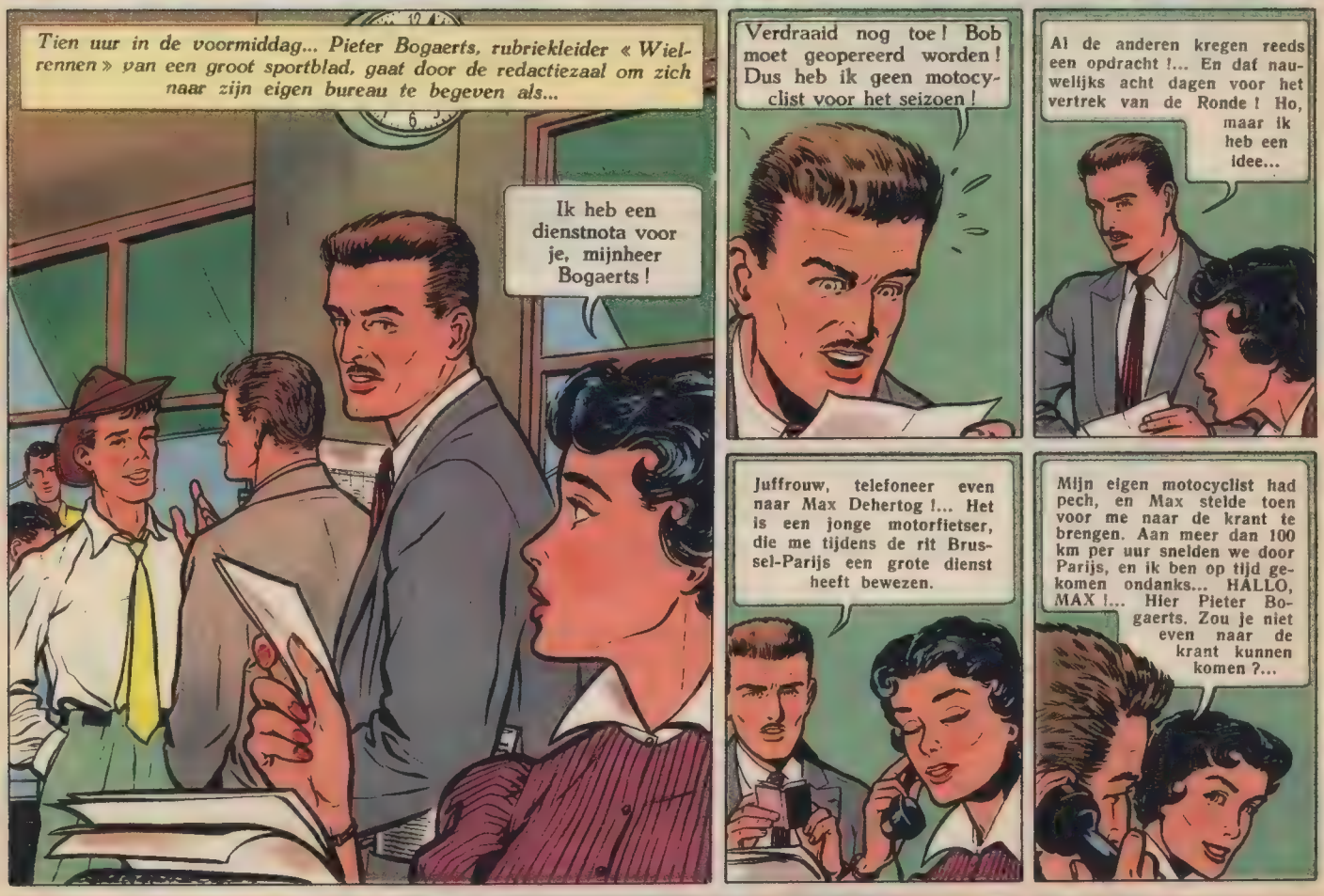

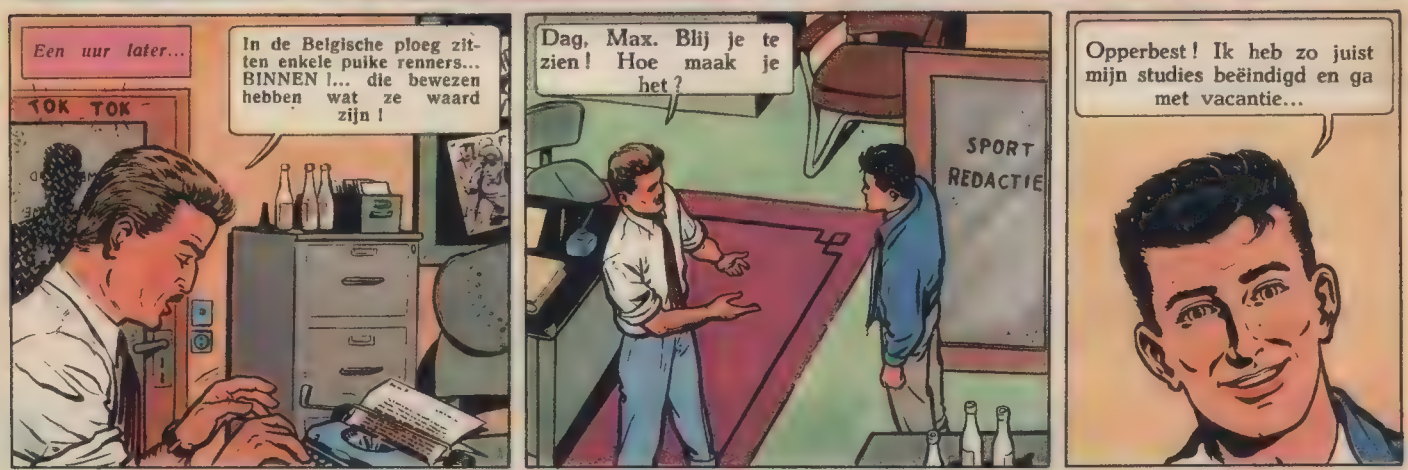

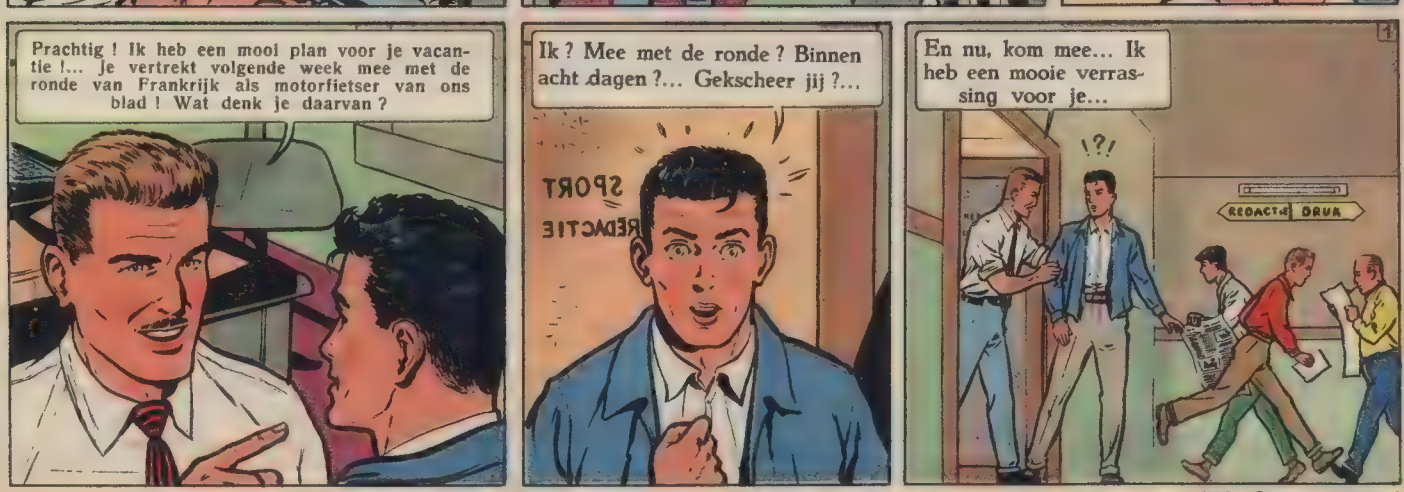

(Wordt voortgezet.)

DE WRAAK VAN DE

DE lente was nog niet doorgebroken, maar alles wees er op dat het niet lang meer zou duren. Hier en daar verschenen reeds groene vlekken in het oneindige blanke tapijt, dat sedert zes maanden de bossen en het vlakke land van Canada bedekte. De besneeuwde flanken van de Berenbergen schitterden in de eerste felle zonnestralen. Door dit feeërieken landschap reden twee ruiters in rode uniform langzaam het pad op dat naar het Sombere Meer leidt. Deze ruiters waren Larry Miller en sergeant Sullivan, beiden van de bereden politie.

DE opdracht die ze gekregen hadden was bijzonder moeilijk : ze moesten Nel O'Patrick, de outlaw, gevangen nemen.

Nel O'Patrick zou de dapperste trapper van heel de streek geweest zijn, indien hij geen voorliefde had getoond voor de sterke drank. Wanneer hij een borreltje op had, kende hij vriend noch vijand meer, en overschreed alle grenzen. Na gedurende een heel seizoen eenzaam te hebben gejaagd, keerde hij terug naar de geciviliseerde wereld. Hij verkocht de huiden van de dieren die hij gevangen had, streek er een klein fortuin voor op, en speelde het klaar dit in zeer korte tijd op te doen in braspartijen. Het ergste was, dat Nel wanneer hij dronken was altijd baldadigheden uithaalde en zo eindigde zijn kleine vacantie regelmatig in de gevangenis.

De laatste keer was de vechtpartij echter tragisch afgelopen. Met één vuistslag had Nel een man gedood, en was dan op de vlucht gegaan.

Hij had zijn toevlucht gezocht in de wouden die voor hem geen enkel geheim hadden, en die in de winter werkelijk ondoordringbaar waren. Al kende hij de wouden dan nog zo goed, zonder gevaar was een verblijf aldaar niet. Een gedeelte ervan immers werd door de Roodhuiden gecontroleerd, en op dit gebied lieten ze geen enkele Blanke ongestraft toe.

En toch trok Nel die kant uit, omdat dit zijn enige kans was om zijn hoofd voor de strop te redden. Tijdens een jacht had hij daar een grot ontdekt, die onder de aarde verborgen was, en waarvan niemand het bestaan kende. Geen mens zou hem daar ooit vinden, tenzij iemand hem verraadde. En dit gebeurde...

★

OP zekere dag ontdekte een oude Indiaan, die zijn vallen kwam zetten de Blanke die naar de grot toeging. De Indiaan herinnerde zich dat hij in het dorp op de gevel van het gemeentehuis het portret van die man had gezien, en men een groote som uitlooofde voor wie hem bij de politie zou aangeven. De oude Indiaan sprong te paard, reed naar het dorp en verraadde de trapper.

De gevangenname van Nel O'Patrick geschiedde, in tegenstelling met hetgeen de politie verwacht had, zeer rustig en kalm. De Roodhuid had hen precies gezegd waar de grot lag, en ze vingen Nel bij verrassing op het ogenblik dat hij, zonder argwaan te koesteren, de grot verliet om een stukje wild neer te leggen. Men schoof hem de handboeien aan, en maakte die met een drie meter lange koord aan het zadel van de sergeant vast. Nel moest tussen de ruiters in mee naar het dorp. Dat zou een wandeling van ten minste vijf lange dagen worden !

— Ik ben niet boos op jullie, zei hij tot de politiemannen. Ik wist wel dat ik er de een of de andere dag zou voor boeten... Alhoewel het helemaal niet in mijn bedoeling heeft gelegen die arme man dood te slaan. Ik ben niet boos op jullie, want jullie doen slechts jullie plicht. Maar die Roodhuid, als ik die in handen kon krijgen ! Ik ben misschien een schurk, maar het zou nooit in mijn hoofd opkomen een mens voor geld te verkopen

Sullivan en Miller hadden Nel O'Patrick nu wel aangehouden, maar daarmee was hun opdracht niet ten einde. Ze moesten die kerel nu ook nog naar het dorp brengen ! De weg door het woeste land was vol gevaren, en bovendien waren er de Indianen die op hun jachtgebied geen blanken duldden. Reeds de eerste dag hadden ze de indruk gekregen dat de Roodhuiden hen bespiedden. Voortdurend voelden ze onzichtbare ogen in de rug, en 's nachts durfden ze ondanks de koude geen vuur maken.

— Eerlijk gezegd, grinnikte Nel, ik begrijp de sheriff niet. Om mijn hoofd te hebben, zet hij dit van zijn twee medewerkers op het spel. De Roodhuiden hebben mij verraden, en nu zijn ze bezig ook jullie te vangen ! Indien ze ons inhalen, zullen onze scalpen aan hun tenten bengelen want jullie rode uniform zal jullie voor dit lot niet beveiligen !

Om sneller vooruit te komen namen de politiemannen hun gevangene om de beurt op het zadel. Ze wisten maar al te goed dat de Indianen niets anders afwachtten dan de gunstigste gelegenheid om hen neer te vellen. De Roodhuiden vreesden immers de vuurwapens van de bleekgezichten die konden doden op afstand, en ze wensten slechts daar aan

Verhaal door YVES DUVAL
Geïllustreerd door R. REDING

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

OUTLAW

te vallen, waar ze reeds de meeste kansen hadden op succes.

De avond van de tweede dag wou het trio de ravijn van de Echo oversteken. Ze was smal en liep tussen twee steile rotsmassa's, met een dikke sneeuwlaag bedekt.

— Niet erg veilig aan deze kant, zei Nel. Om deze tijd van het jaar zijn lawines hier dagelijkse kost. De galop van een paard is soms voldoende om er een te ontketenen. Ik raad julie dringend aan stro aan de hoeven van jullie paarden te doen.

— Kijk eens, Miller, riep sergeant Sullivan, kijk eens ginder... Ruiters ! Geen twijfel mogelijk, dat zijn de Roodhuiden !...

— Nel, zei Miller, hier neem dit pistool. Ik heb vertrouwen in je. We gaan er waarschijnlijk het hachje bij inschieten, maar in ieder geval zullen we ons niet zonder strijd overgeven...

— Ha ! Ha ! zei Nel. Ze hebben ons nog lang niet ! Ik ken deze ravijn heel goed. Kom, vooruit ! Rijdt zo hard jullie kunnen, en ik beloof die Roodhuiden tot staan te brengen..

Enkele seconden later reeds kwamen ze aan de uitgang van de smalle weg tussen de rotsen. Op dit ogenblik maakten de Indianen zich klaar er aan de andere kant in te komen

— Let op, zei de trapper, nu schieten we alle drie naar dit punt daarboven. Zien jullie dat ? Schiet zoveel jullie kunnen, en jullie zullen verstomd staan... Klaar ? Schiet dan op mijn bevel : één... twee... DRIE !...

Een heftig geweervuur brandde los, waarvan de echo langs de besneeuwde rotshellingen galmde, en toen gebeurde het...

Het dik sneeuwtapijt kwam los op een plaats, gleed een eind naar beneden, schudde en kraakte dan van alle kanten, kwam met het lawaai van 'n orkaan langs de berghellingen naar beneden en viel in de ravijn. Het sneeuwstof vervulde de lucht en in enkele minuten was heel de doorgang meters hoog versperd.

De drie bekeken elkaar veelbetekenend.

— Wat zeggen jullie daarvan ? vroeg Nel. De enige weg die toegang geeft tot het dal is nu voor vele dagen afgesloten, en ik geef jullie de verzekering dat de Roodhuiden, die mij verkocht hebben, ons niet verder zullen volgen !...

Omdat hij het leven van de twee politieagenten had gered oordeelde de sheriff milder over de onbezonnen daad van Nel O'Patrick, en veroordeelde hem niet tot de galg.

★

TOEN Nel uit de gevangenis kwam, aldus wordt er in heel de streek verteld, heeft hij tot aan zijn dood nooit meer een glas alcohol aangeraakt...

TERUG VAN HET SCHATTENLAND?
NEEN!
VICTORIA
HEUDEBERT
TOSELLI
PALMAFINA
PILSBERG
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS
HORTON
NOSTA
PANA
MATERNE
JU'CY & WHIP
publidet
Doodeenvoudig enkele geschenken aangeboden door de KUIFJE'S BON
SPELEN, PRENTJES, KUNSTREPRODUCTIES, PRENTKAARTEN, PORTEMONNAIES, PORTEFEUILLES, KUIFJE'S CHROMO'S, ENZ., ENZ...
STUUR JE BONS NAAR KUIFJE, LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Met een stuk van de « Hunter » is Dan teruggekeerd aan boord van het fregat en ontdekt dat Blyton zijn toestel met opzet op de « Blauwe Driehoek » stortte.

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

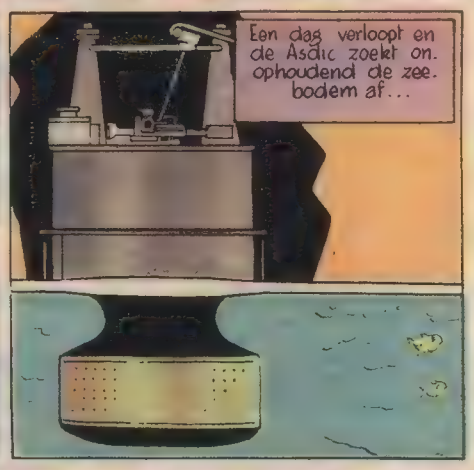

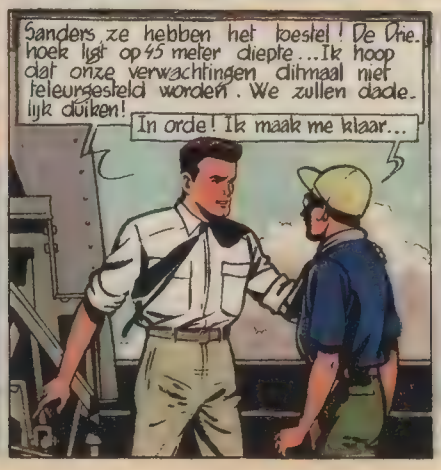

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske werden door de spionnen ontvoerd en naar de aak gevoerd. De schurken trachten Lambik aan het praten te krijgen, doch tevergeefs...

(Wordt voortgezet.)

DE IJSKAST VAN DE WERELD

HET is in de maand Mei dat de gletschers ijs afstoten en dit drijft dan als de zg. ijsbergen in zee. Slechts een achtste van de ijsberg steekt er boven de oppervlakte uit en het is dat wat hem zo gevaarlijk maakt. Weet je dat het ijs van de ijsbergen uit zoetwater gevormd is ? Vliegtuigen fotograferen thans regelmatig de ijsbergen en signaleren ze aan de schepen. Dit jaar werden er eventjes 30.000 op de gevoelige plaat gelegd. In het jaar 1950 werden er (fotografisch) veertig duizend geteld en dit alléén voor de Baffinbaai in het Westen van Groenland. Sommige daarvan waren zo groot als het eiland Helgoland.

In het midden van Groenland is de ijslaag 3.000 meter dik. Moest je die kunnen opnemen zou je heel de aarde met een vijfmeter dikke ijslaag kunnen bedekken. Moest dit ijs smelten, dan zou Groenland de grootste binnenzee ter wereld hebben, nl. 1,8 millioen vierkante km. of een vlek zo groot als Duitsland, Frankrijk, Spanje, Denemarken, Oostenrijk en Zwitserland samen !

Moest je het ijs dat aan de Zuidpool ligt kunnen opnemen, dat zou je heel de aardbol met een laag ijs van 40 meter dikte kunnen toedekken ! Br... Een « ijselijk » denkbeeld, hé !

DE POST

Deze foto is zeker niet een van de scherpste, het kiekje werd genomen te Brussel van een televisiescherm, waarop een uitzending van Rijsel werd gecapteerd. De Franse televisie had onze vriend Hergé uitgenodigd enkele vragen te komen beantwoorden voor haar camera's. Op deze foto zie je Hergé (links) in gesprek met Robert Beauvais, de animator van de uitzending en een Kuifjeslezer.

ORSON WELLES FILMT HET DRAMA VAN LURS

ALHOEWEL het gedenkwaardige proces in het gerechtshof te Digne, waar de oude Gaston Dominici, « de leeuw van Lurs », tot de doodstraf werd veroordeeld wegens drievoudige moord op het gezin Drummond nog verre van vergeten is, brengt de beroemde filmregisseur en filmspeler Orson Welles de zaak opnieuw in het brandpunt van de belangstelling. Dit geldt vooral voor de Britten en de Amerikanen, die binnenkort op het televisiescherm een film zullen kunnen zien over het drama van de Grand-Terre » te Lurs !

AJAX

CREEERDE VOOR JE DE PRACHTIGE

KUIFJE'S FIETS

DE IDEALE FIETS VOOR ALLE JONGELUI !

EEN ONGELUKKIGE REUS

DE « Great Eastern » was een reuzenschip. Honderd jaar geleden was het een dankbaar onderwerp voor smaakvolle en ook zeer humoristische lithografiën.

Isambard Kingdom Brunel, Engels ingenieur die geboren werd in 1806 en stierf in 1859 was zijn tijd ver vooruit en dit bracht hem helemaal geen geluk. Hij bouwde een schip met zes masten, zeven schoorstenen, 200 meter lang en 36 meter breed. Het was een stoomschip. Erg nieuw in die tijd. Niet minder dan 11.000 PK. bewogen een schroef, die zeven meter diameter had. De grootste schroef ter wereld ! Het plan was geniaal doch in die tijd ontbraken de middelen en de technische kennis om zo'n monster behoorlijk te bouwen. Na drie jaren was het eindelijk zo ver dat de « Great Eastern » van stapel kon lopen... zijwaarts ! Van Bristol naar New York voer de reus in vijftien dagen en kreeg de « Blauwe Wimpel ». Op de terugweg had hij slechts negen dagen nodig en dat was een geweldige sensatie ! Een van de schoorstenen was tijdens deze reis in de lucht gevlogen. Toen Brunel dit vernam viel hij dood van aandoening. Negen kapiteins volgden elkaar in een minimum van tijd als gezagvoerder op, en blijkbaar wist geen enkele met die reus om te springen. Zo was het heel spoedig uit met z'n roem... Nog geen dertig jaar oud werd de « Great Eastern » die 1.060.000 Pond (in die tijd !) had gekost, verkocht voor afbraak tegen 16.000 Pond. Toen de arbeiders de dubbele bodem van het schip openbraken vonden ze er twee geraamten in : arbeiders die bij de bouw van de reus waren omgekomen en de zeelui beweren dat een schip dat de dood meevoert altijd ongeluk heeft !

OP GROTE VOET LEVEN

ZE leven op groete voet, zegt men van mensen die veel geld uitgeven. Waar komt die uitdrukking vandaan ? Waarschijnlijk uit Frankrijk want daar leefde, lang geleden, graaf Godfried van Anjou. Dat zou helemaal niet interessant zijn, ware het niet dat deze graaf grote platvoeten had en tot zijn overgrote spijt, de kleine, smalle schoenen die toen mode waren, niet dragen kon. Hij liet schoenen maken waarvan de spitsen zeer lang en zo hoog waren, dat ze aan z'n knieën moesten vastgemaakt worden. Of de mensen zijn schoenen mooi vonden valt te betwijfelen maar ze zeiden in ieder geval dat hij « op grote voet leefde » !

Mass Tick kon de gevaarlijke Ted neervellen. Onze vrienden maken zich gereed de grot te verlaten...

PAT RICK EN MASS TICK in

Tijon

BELEEFDHEID IS EEN RAAR DING

DAT heb je waarschijnlijk ook al gedacht ! Dingen die bij ons als zeer hoffelijk gelden, zijn hoogst onbeleefd elders en omgekeerd. Reis je ooit in Tibet en je krijgt iets waarmee je in de wolken bent, steek dan gerust je tong uit en fluit. Dat is een teken van dankbaarheid. In Abessinië doe je onder geen voorwendsel je hoed af als je ergens binnen gaat. In Siam staat het heel goed een pelsmantel aan te doen, zelfs al sterf je haast van de hitte. In Japan doe je je schoenen uit als je het huis van je gastheer binnen gaat, zelfs al steken je tenen door je kousen. Trek het je niet aan wanneer men je in een bad stopt en duchtig afschrobt... Het is niet omdat je er niet hetjes uitziet maar om je een eer te bewijzen. In Indonesië reik je nooit iets

met de linkerhand aan want dat is beledigend. Een Chinees kent niet minder dan 3.720 regels van wellevendheid maar ja... daarvoor is hij ook een Chinees !

Dit kiekje werd genomen in een zeer pittoresk stadje : Monschau, bij de Belgische-Duitse grens, niet ver van Eupen. Het stadje ligt in een enge vallei en kwam ongedeerd uit de oorlog. Men leeft er nog zoals vóór honderd jaar.

NIEUWE LUCHTVAARTFILMS

DE KLM heeft onlangs 3 nieuwe films in bewerking gegeven. Een 16 mm film geeft een beeld van het vervoer van emigranten door de lucht. De KLM bracht op deze wijze reeds bijna 40.000 Nederlanders naar hun nieuw vaderland !

Van de twee andere films, die in kleuren worden opgenomen, zijn kortegeleden de opnamen begonnen. De studios van Geesink vervaardigen « Four letters from Holland », een kleurenfilm van acht en twintig minuten, die ten doel heeft buitenlandse belangstelling voor het reizen naar Nederland te wekken.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB ?

ZILVERSPEER EN DE RODE REIGER

ZEEPKISTENWEDSTRIJDEN staan sinds enkele jaren in het middelpunt van de belangstelling, niet alleen in Amerika, waar deze wedstrijden enorme afmetingen aangenomen hebben, maar tevens in Europa. In ons land werden reeds ettelijke zeepkistenwedstrijden georganiseerd.

De uitgeverij Desclée-De Brouwer, van Brugge, brengt een Nederlandse vertaling van een uitstekend Duits jongensboek, dat zich in de « zeepkisten-wereld » afspeelt, en een gedetailleerd plan bevat om zelf een zeepkist te bouwen.

JOHAN.

Ziehier de vorig jaar meest gevraagde auto's in Duitsland

Volkswagen	113.138
Opel-Olympia	49.747
Lloyd	23.125
Mercedes	20.354
Taunus	20.127
DKW-Sonder.	19.982
DKW-Meister.	3.083
Opel-Kapitän	13.603
Goliath	6.903
Borgward-Isabella	6.113
Mercedes 170	4.815
Mercedes 220	3.052
BMW 501	2.119
BMW 502	135
Borgward-Hansa	1.324
Porsche 356	594
Mercedes 300	498
Mercedes 300 S	36
Gutbrod-Superior	420
Champion	389
Borgward 2400	183
Verschillende	35
	289.775

MET MUZIEK DOOR HET LEVEN

WANNEER men 's Zondags naar Antwerpen reist, dan ontmoet men daar altijd, zowel vóór als na de middag, fanfares en stoeten die bij het volk, en in het bijzonder bij de jeugd zeer veel succes kennen. Aan de overzijde van de Rijn houdt men nog veel meer van kopermuziek en folkloristische optochten.

Een drietal foto's, die we hieronder publiceren, werden opgenomen te Düsseldorf, ter gelegenheid van een congres van schuttersverenigingen.

Deze blazers leggen heel hun ziel in hun muziek en brengen opgewektheid in de straten...

'n Dergelijke tegenlichtopname kan je alleen maken, wanneer je je lens van een goede zonnekap voorziet.

Zoals overal en altijd, worden de muzikanten op de voet gevolgd door heel de jeugd, zo jongens als meisjes. Want wie houdt er nu niet van, om met muziek door 't leven te gaan ?

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd.)

Wie zijn de twee heren, die binnengeleid worden in het kantoor van de rechter ?

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM
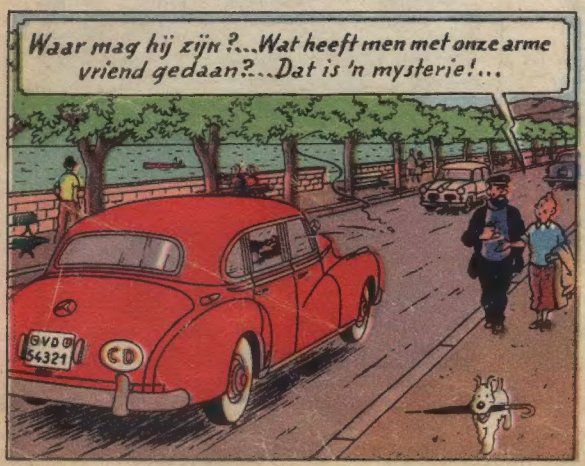
door HERGE